

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 4T/72/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013694
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Martin Floriš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119013694.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Mgr. Martinom Florišom, PhD. na hlavnom pojednávaní v Trnave, dňa 14.01.2020, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná N. U., nar.: XX.XX.XXXX v M.,
adresa na doručovanie: L., T. XXXX/X,
t.č.: ÚVV Leopoldov

sa uznáva za vinnú, že

v presne nezistenom čase na nezistenom mieste a nezisteným spôsobom si bez povolenia zadovážila 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 2287 mg s priemernou koncentráciou 50,2 % hmotnostných metamfetamínu, pričom uvedené množstvo zodpovedá podľa znaleckého posudku KEÚ PZ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/7743 23 bežným jednotlivým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy (t.j. drogy v hodnote 57,175 €) , ktoré prechovávala pri sebe až do 16.10 hod. dňa 13.06.2019, kedy v budove Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trnava, na Kollárovej ulici č. 31 pri vykonávaní osobnej prehliadky podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku, bolo nájdené v jej spodnom prádle, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom uvedeného skutku sa dopustila potom, čo bola rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 1T 47/2017 zo dňa 10.10.2017, právoplatný dňa 10.10.2017 odsúdená za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k§ 172 ods. 1, písm. c), písm. d) Trestného zákona,

teda

obžalovaná: N. U.

neoprávnene predala, zadovážila, prechovávala po akúkoľvek dobu omamnú a psychotropnú látku, čím spáchala napriek tomu, že už bol za taký čin odsúdená,

čím spáchala

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona,

a za sa odsudzuje:

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, nezistiac okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, § 38 ods.2, ods. 3 Trestného zákona, použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/, ods. 4, ods. 5 Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. je obžalovaná povinná po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody:

- a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať,
- b) osobne sa hlásiť jedenkrát za kalendárny mesiac u probačného a mediáčného úradníka Okresného súdu Galanta, a
- c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava dňa 22.10.2019 pod sp. zn. 2 Pv 379/19/2207-40 obžalobu na obž. N. U., za skutok uvedený v obžalobe v nasledovnej forme :

v presne nezistenom čase na nezistenom mieste a nezisteným spôsobom si bez povolenia zadovážila 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 2287 mg s priemernou koncentráciou 50,2 % hmotnostných metamfetamínu, pričom uvedené množstvo zodpovedá 23 bežným jednotlivým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré prechovávala pri sebe až do 16.10 hod. dňa 13.06.2019, kedy v budove Krajského riaditeľstva Policajného zboru Trnava, na Kollárovej ulici č. 31 pri vykonávaní osobnej prehliadky podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku, bolo nájdené v jej spodnom prádle, pričom metamfetamín je podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkov v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom uvedeného skutku sa dopustila potom, čo bola rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 1T 47/2017 zo dňa 10.10.2017, právoplatný dňa 10.10.2017 odsúdená za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 k§ 172 ods. 1, písm. c), písm. d) Trestného zákona

teda pre skutok právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona.

*** Výrok o vine ***

Po prednese obžaloby prokurátorom OP na hlavnom pojednávaní vyhlásila obžalovaná U., že sa cíti byť zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe prokurátora OP vinná.

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na položené otázky obžalovaná U. odpovedala „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať vyhlásenie obžalovanej o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo spáchania skutku

uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (tak, ako to vyplýva z výrokovkej časti tohto rozsudku), pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovanej s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výroku o treste. Ohľadom skutku konajúci súd do výrokovkej vety doplnil zistenú hodnotu drogy, vzhľadom na aplikáciu § 172 Trestného zákona, pričom práve hodnota drogy je nevyhnutnou súčasťou skutkovej vety v zmysle ustálenej judikatúry trestných súdov do takej miery, pričom je potrebné vychádzať z najnižšej možnej hodnoty zaistenej drogy (k tomu napr. uznesenie NS SR sp.zn. 6 To 17/2003).

K argumentom obhajkyne súd len heslovite poznamenáva, že v prípade vyhlásenia obžalovanej o vine nie je možné považovať vinu obžalovanej za spornú, napriek tomu je namieste uviesť, že súd v predmetnej veci nezistil nezákonnosť získania dôkazov, resp. porušenie procesných ustanovení takým spôsobom, ktoré by spôsobili procesnú nepoužiteľnosť dôkazov; aj poukaz OP Trnava na ustálenú judikatúru - konkrétne na rozhodnutia NS SR sp. zn.: 6Tdo 82/20178 a 3Tdo/33/2018 je vecne správny a odôvodňuje legitimitu procesu získania informácií od informátora, na podklade ktorých bola následne vykonaná osobná prehliadka, pri ktorej boli zaistené omamné a psychotropné látky. Ak obhajkyňa namieta spôsob získania dôkazu v súlade resp. rozpore s tzv. teóriou plodov (ovocia) z otráveného stromu, tu súd opakovane poukazuje na vyššie citovanú judikatúru a túto ešte čiastočne analogicky dopĺňa o rozsudok najvyššieho súdu z 28. marca 2018, sp. zn. 2 Tdo/64/2017, hoci tento je aplikovateľný len podporne. Samotná doktrína plodov otráveného stromu je prevzatá z českého právneho prostredia, je aplikovateľná iba v prípadoch zásadného porušenia procesných práv (t.j. nie v prípade porušenia procesných práv, ktoré možno dodatočne konvalidovať) a v judikatúre súdov SR sa pozvoľna presadil názor o potrebe reštriktívneho chápanie týchto záverov, resp. presnejšie o potrebe iného ako neprimerane extenzívneho výkladu.

Právna kvalifikácia skutku

V predmetnej veci preto neostala v očiach súd spornou ani skutočnosť, že došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona. Keďže obžalovanej síce nebol priamo preukázaný predaj drogy, je však nepochybné, že nie sú dané dôvody pre aplikáciu niektorej z privilegovaných skutkových podstát, konkrétne prečinu neoprávneného prechovávaní omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov pre vlastnú potrebu (§ 171 ods. 1 Trestného zákona), resp. prečinu neoprávneného prechovávaní omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu (§ 171 ods. 2 Trestného zákona).

Konajúci súd situáciu procesne vyhodnotil tým spôsobom, že sa v plnej miere stotožnil so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR Tpj 29/2019-5 (pôvodne uznesenie NS SR sp. zn.: 3Tdo/83/2018 zo dňa 20.03.2019), v zmysle ktorého :

„I. Obvykle jednorazová dávka na použitie v zmysle § 135 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ako nie individuálny, ale bežný konzumný priemer) sa, na základe poznatkov o užívateľskej praxi, určuje ako bežne jednorazovo používané množstvo finálneho materiálu, obvyklým spôsobom aplikovateľného konečným užívateľom - teda nie podľa množstva tzv. účinnej látky v posudzovanom materiáli. Množstvo účinnej látky má vplyv na splnenie kvalitatívnych kritérií posudzovaného materiálu podľa § 130 ods. 5 Trestného zákona a v nadväznosti na to podľa § 2 ods. 1, ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (zjednodušene: vplyv na psychiku a sociálne správanie v určitej intenzite), ako aj v prípade uvedenom v bode II.

II. Ak ide o materiál určený na ďalšiu úpravu (riedením inou, nenávykovou látkou) do podoby obvyklým spôsobom aplikovateľnej konečným užívateľom, je potrebné v skutkovej rovine dokazovaním zistiť, koľko obvykle jednorazových dávok podľa kritérií prvého odseku bodu I. by bolo možné z posudzovaného materiálu pripraviť, zohľadniac (v prospech páchatel'a) možné maximum účinnej látky pre obvykle jednorazovú dávku.

III. Na základe ceny obvykle jednorazovej dávky drogy na použitie na nelegálnom trhu (pri predaji koncovému užívateľovi v určitom čase a regióne), zohľadniac (v prospech páchatel'a) zistenú dolnú hranicu cenového rozpätia pre dotknutú drogu, sa násobkom, podľa počtu obvykle jednorazových dávok predpripravených z posudzovaného materiálu (tzv. diely, skladačky), alebo pripraviteľných z posudzovaného materiálu (bod II.), určuje kvalifikačný moment rozsahu činu v zmysle § 125 ods. 1 Trestného záko-

na, ktorý je okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. e) (väčší rozsah), ods. 3 písm. c) (značný rozsah) a ods. 4 písm. c) (veľký rozsah) Trestného zákona. Ak ide o látku, ktorá sa koncovému užívateľovi predáva na nelegálnom trhu podľa jej hmotnosti (sušina konope na prípravu cigariet), rozsah činu sa určuje násobkom dolnej hranice zisteného cenového rozpätia drogy za hmotnostnú jednotku, podľa množstva (gramáže) posudzovaného materiálu.“

Pokiaľ ide o množstvo zaisteného materiálu, na základe vykonaného dokazovania (najmä záverov vyššie uvedeného znaleckého posudku, ktorého špecifikáciu súd preventívne doplnil aj do skutkovej vety, mal súd za preukázané, že obžalovaná prechovávala celkom 2287 mg pervitínu, pričom táto celková hmotnosť predstavuje v zmysle vyššie uvedeného stanoviska rozhodujúce kritérium pre určenie obvykle jednorazovej dávky drogy. K uvedenému súd dodáva, že v prípade určenie obvykle jednorazovej dávky pervitínu sa súd stotožňuje s názorom Krajského súdu v Bratislave, uznesenie sp. zn. 4To/44/2016 zo dňa 05.05.2016, z ktorého vyplýva, že za jednu priemernú obvykle jednorazovú dávku psychotropnej látky metamfetamínu je potrebné považovať materiál, ktorý dosahuje minimálnu celkovú hmotnosť 100 mg s obsahom účinnej látky minimálne 10 mg (metamfetamín vo forme voľnej bázy). Od celkovej hmotnosti 100 mg sa potom odvíjajú násobky obvykle jednorazovej dávky drogy uvedené v ustanovení § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Celková hmotnosť zaisteného materiálu sa pritom posudzuje vo svojej celistvosti a je bez významu, či páchatel mal prechovávané množstvo drogy rozdelené na viacero častí (napríklad rozdelené do tzv. skladačiek). Tento názor následne potvrdila súdna prax v nespočetných súdnych konaniach trestného charakteru, okrem iného napr. aj v uznesení NS SR, sp. zn.: 3Tdo/25/2017 zo dňa 26.07.2017. V danom prípade nie je rozhodujúce, aká je koncentrácia účinnej látky, ak táto dosahuje minimálnu požadovanú hodnotu, a teda spĺňa kvalitatívne kritéria (zjednodušene povedané, rozhodujúcim je, či držaná droga resp. drogový materiál obsahuje aspoň 10 % účinnej látky, metamfetamín vo forme voľnej bázy, ale je bez právneho významu, či bude v konkrétnom prípade dosahovať 11 % alebo 60 %). Obvyklý argument trestných súdov, že obžalovaná nemusí mať vedomosť, aké je koncentrácia účinnej látky v materiály, ktorý ako drogu prechováva obvinená/obžalovaná a preto jej konanie nie je možné pokryť z tohto dôvodu zavinením, uvádza súd ako podporný argument, hoci ho nepovažuje za všeobecne použiteľný. V predmetnej veci teda nebola právne relevantná ani pomerne vysoká koncentrácia účinnej látky (50,2 %), keďže rozhodujúce je celkové hmotnostné kritérium v zmysle vyššie uvedeného a keďže celkovej látky bolo 2287 mg, uvedené množstvo mohol a vecné úplne správne by mal súd považovať za 22 obvykle jednorazových dávok pervitínu (nie 23, ako je uvedené v obžalobe), na tomto mieste však mal súd za to, že do úvahy prichádzal postup súdu, keď odmietne obžalovanou ponúkané vyhlásenie alebo akceptuje vyhlásenie obžalovanej ako celok. Na tomto mieste je potrebné dodať, že predmetná skutočnosť (inak kozmetická a pre skutkový a právny stav okrajová záležitosť) bola sanovaná postupom súdu, ktorý do skutkovej vety doplnil, že dané množstvo bolo ustálené len KEU PZ v znaleckom posudku, pričom súd za rozhodujúcu považoval hodnotu drogy, ktorú vypočítal na základe monitoringu ceny drog pre 1. kvartál roku 2019. Samotný fakt, že znalecký posudok sa vyjadroval k hodnote obvykle jednorazových dávok, súd vyhodnotil v tom smere, že ohľadom hmotnosti drogy a množstva účinnej látky, táto nie je nijakým spôsobom spochybnená; v prípade otázok právnej povahy, tieto nerobia posudok vadným v časti skutkových zistení, iba nie sú použiteľné v časti konštatovania počtu obvykle jednorazových dávok drogy, keďže tieto je potrebné ustáliť až súdnym rozhodnutím ako tzv. právnu otázku.

Aplikáciu kvalifikovaného ustanovenia § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v prípade osoby obžalovanej odôvodňuje jej predchádzajúce odsúdenie - rozsudkom Okresného súdu Trnava č. 1T 47/2017 zo dňa 10.10.2017, právoplatný dňa 10.10.2017 (išlo o rozhodnutie, ktorým súd schválil návrh dohody o vine a treste, preto ani hypoteticky neprichádza do úvahy, že by obžalovaná o predchádzajúcom rozhodnutí nevedela). Súd nevzhladol v predmetnej veci žiadny skutkový a právny argument, prečo nepoužiť vyššie uvedené závery ustálenej trestnoprávnej judikatúry, a to aj napriek tomu, že táto je pre súd záväzná len argumentačne, resp. titulom princípu legitímneho očakávania súdneho rozhodnutia.

Výrok o treste

V prípade výroku o treste, súd zobral do úvahy skutočnosť, že obžalovaná je druhýkrát súdne trestaná, v prípade prvého odsúdenia za zločin toto nemožno zohľadniť ani v zmysle § 38 ods. 5 Trestného poriadku a ani v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže je zohľadnená ako okolnosť podmieňujúca použitie § 172 ods. 2 Trestného zákona.

Vzhľadom na osobu páchatelky a jej pomery (ako aj na ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona); v prípade obžalovanej prichádzala do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona (priznala sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutovala), ako aj § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), keďže

obžalovaná vyjadrila ochotu spolupracovať s OČTK pri objasňovaní inej drogovej trestnej činnosti, pričom o tejto poskytla predbežné informácie a skutočnosť, že tieto informácie OČTK majú aj z iných zdrojov nebráni súdu priznať obžalovanej poľahčujúcu okolnosť, tým skôr, že nejde o okolnosti všeobecne známe. Kvalita a kvantita informácií však podľa názoru súdu neodôvodňuje aplikáciu § 39 ods. 1 Trestného zákona (tak ako navrhuje obhajkyňa), nakoľko v takomto prípade musí ísť o zásadné dôkazy v iných trestných veciach, proti viacerým páchatelom, pričom platí zásada, čím viac informácií, o väčšom počte osôb, väčšom rozsahu trestnej činnosti a väčšej závažnosti skutkov obžalovaná uvedie, tým sa javí prípustnosť ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona ako dôvodnejšia. Nie je však bez významu ani fakt, že zákon počíta iba s tým, že tieto informácie poskytne obžalovaný resp. osoba proti ktorej sa vedie trestné stíhanie a nie jej blízka osoba (takýto postup bol v danej veci navrhnutý obhajobou), hoci súčinnosť obžalovanej s inou osobou pri predkladaní dôkazov nie je teoreticky možné vylúčiť.

V prípade pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, súd považoval za preukázanú existenciu poľahčujúcich okolností v zmysle vyššie uvedeného, pričom aplikáciu priťažujúcich okolností súd nezistil, a teda v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností. Výmera základnej trestnej sadzby pre obžalovanú bola pre v mesiacoch :

1) 120 - 180 mesiacov,

2) po aplikácii § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona 120 - 160 mesiacov,

3) vzhľadom na vyhlásenie obžalovanej o vine (prihliadnuc na závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016) mohol súd uložiť trest aj 1/3 pod spodnou hranicou trestnej sadzby, teda konečná sadzba pre obžalovanú bola 80 - 160 mesiacov (6 rokov a 8 mesiacov - 13 rokov a 4 mesiace).

V zmysle záverov Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.“ Citované stanovisko k tejto „štvrtjej právnej vete“ uvádza, že dôvodom použitia analógie je podmienenosť mimoriadneho zníženia trestu oboma procesnými úpravami na rovnakom princípe, ktorý umožňuje obžalovanému vzdať sa dokazovania na hlavnom pojednávaní. Kým v prípade dohody o vine a treste môže takto obvinený získať mimoriadne znížený trest už na základe samotnej dohody, ktorú v opačnom prípade nemusí uzavrieť (v prípade neschválenia dohody súdom sa obvinený vracia do štandardného režimu dokazovania viny v súdnom konaní), v prípade vyhlásenia o vine a jeho prijatia súdom nastanú účinky v zmysle § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por. To znamená neodvolateľnosť vyhlásenia, nevykonanie dokazovania v rozsahu uznanej viny a obmedzenie opravného prostriedku v tomto rozsahu na dovolanie pre závažné porušenie práva na obhajobu, čo bude prichádzať do úvahy len výnimočne. Je potom namieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine (rovnako právne rovnocenného vyhlásenia o nepopretí spáchania činu) mal možnosť (nie povinnosť) pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste. Dokonca, keďže ide o uznanie viny bez garancie alebo predpokladu určitého (pre obžalovaného priaznivého) rozhodnutia o treste, možnosť mimoriadne znížiť trest je tu ešte dôvodnejšia. Ide o procesnú logiku vzdania sa práva na (kompletné) súdne konanie, v rámci ktorej je vhodné a vecne správne umožniť mimoriadne zmiernenie trestu.

S poukazom na uvedené preto súd konštatoval, že otázku primeranosti trestu vzhľadom na skutočnosť, že ide o osobu prvýkrát odsúdenú na nepodmienečný trest, predchádzajúcu riadnu starostlivosť o maloleté deti, ako aj komplikované rodinné zázemie, úprimnú ľútosť, ktorej konajúci súd uveril, ako aj na nezanedbateľnú snahu o patričnú spoluprácu s OČTK v inej trestnej veci, uvažoval konajúci súd intenzívne o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom prihliadol aj na ustálenú judikatúru.

R II/1967: Okolnosti, ako je dobrovoľná náhrada spôsobenej škody, úprimná ľútosť nad spáchaným trestným činom a vedenie riadneho života pred spáchaním činu, sú poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 TZ, na ktoré súd prihliadne pri výmere trestu, spravidla v rámci príslušnej trestnej sadzby. Takéto okolnosti je potrebné považovať za obvyklé a nie mimoriadne okolnosti prípadu, ktoré nemôžu odôvodniť

zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu. Len v prípade, ak by niektoré poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 boli tak intenzívne alebo závažné, že by výnimočne znižovali závažnosť činu, bolo by možné ich posúdiť ako výnimočné okolnosti prípadu v zmysle § 40 ods. 1. Samotné priznanie sa, ľútosť nad jeho spáchaním, predchádzajúci riadny život, náhrada škody a pod. však spravidla nebude možné považovať za tak mimoriadne okolnosti, aby odôvodňovali použitie ust. § 40 TZ. (Upravené znenie).

R 3/1970: Mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel' stará o osoby, ktoré sú na jeho výživu alebo výchovu odkázané. TZ nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorá vyplýva z morálnych zásad spoločnosti.

R 47/1974: Vážnu chorobu páchatel'a je možné považovať za mimoriadne pomery páchatel'a odôvodňujúce uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby za predpokladu, že trest v jej rámci by bol pre páchatel'a obzvlášť problémový alebo by mal pre neho obzvlášť nepriaznivé následky. Pritom musí byť splnený aj ďalší predpoklad, teda že sa účel trestu v danom prípade dosiahne aj trestom kratšieho trvania.

Z citovanej judikatúry, ako aj interpretácie zákonnej úpravy mal súd za to, že v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona musí ísť o celkom výnimočné prípady. Uvedené ustanovenie umožňuje uloženie trestu aj tým páchatel'om, u ktorých by uloženie trestu v rámci trestnej sadzby nezodpovedalo konkrétnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomerom páchatel'a sa rozumie okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a, ktoré nesúvisia s trestným činom a existujú v čase rozhodovania o treste. Takýmito pomerom môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a a pod. Súd pri rozhodovaní o mimoriadnom znížení trestu musí zistiť nielen skutočnosti nasvedčujúce mimoriadnym okolnostiam prípadu alebo pomerom páchatel'a ale aj odôvodniť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané (k tomu vid' Novocký, J.: Komentár k § 39 Trestného zákona, portál epi.sk).

Súd po zrejmej úvahe dospel k názoru, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona nie sú dané, resp. súd dané len v obmedzenej miere a to tej, v ktorej sa kryjú zo znížením trestu pod spodnú hranicu o 1/3 na základe vyhlásenia obžalovanej o vine. Mimoriadne zníženie trestu prichádza do úvahy len v prípade špecifických okolností, ktoré sú tak závažné, že robia posudzovanú vec úplne mimoriadnou. Podľa názoru súdu takéto okolnosti neboli zistené v miere, ktorá by presahovala vyššie uvedené. Obžalovaná sa starala o 4 maloleté deti, z ktorých 3 sú školopovinné a 1 je vo veku cca 1 rok. O deti obžalovanej je však postarané matkou a svokrou obžalovanej, nakoľko aj jej manžel je aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody. Je potrebné dodať, že proti aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona vystupuje aj ochranná funkcia trestného práva, obžalovaná spáchala skutok opakovane, pričom už v prípade 1. odsúdenia sa starala o 3 maloleté deti, ku ktorým následne pribudlo 4. dieťa. Ani starostlivosť o tieto deti a hrozba nepodmienečného trestu však obžalovanú neodradili od páchanie trestného činu, naopak v zmysle záverov ZP pred obmedzením osobne slobody bola konzumentkou pervitínu, a to len krátkodobo, čiže sa u nej nevyvinula látková závislosť, z čoho ale logicky plynie, že obžalovaná trávila istý čas pod vplyvom drog, aj keď sa mala starať o jej maloleté deti a najmä o dieťa mladšie ako 1 rok. Je potrebné dodať, že iba trest odňatia slobody je spôsobilý v prípade obžalovanej túto dôrazne varovať pred budúcim páchaním trestnej činnosti a resp. (technicky vzaté) plytvaním času, ktorý mohla stráviť s rodinou vo výkone trestu resp. po jej prepustení pri venovaní sa drogovej trestnej činnosti. Ak obhajkyňa, aj svedkyňa - matka obžalovanej uvádzajú, že obžalovaná je ľahko ovplyvniteľná a nevedomuje si plne následky svojho konania, s týmto súd môže na podklade vykonaného dokazovania súhlasiť, ale samotná skutočnosť sa dostáva do tieňa vyššie uvedených skutočností a nepostačuje pre ďalšie zníženie trestu. V prípade ak obžalovaná má možnosť pokračovať v spolupráci s OČTK, táto možnosť jej ostáva zachovaná do ukončenia trestného konania (konanie na odvolacom súde sa považuje za jeden celok s konaním na súde 1. stupňa).

K uvedenému súd poznamenáva, že obžalovaná je aj v zmysle ZP osobou pomerne ovplyvniteľnou, simplexnou, s inteligenčným rámcom v dolnej časti populačného priemeru. Osobnostná výbava obžalovanej podľa názoru súdu nenaznačuje jej významné postavenie v skupine distribútorov drog

(súd poznamenáva, že je bez právneho významu, či obžalovaná držala vyššie množstvo drog pre svoju potrebu alebo nie), pričom súd považuje za vylúčené akékoľvek známky patologického správania obžalovanej vo výkone trestu. Táto doposiaľ vo výkone trestu nebola, preto súd rozhodne nepovažoval za vhodné jej umiestnenie do ústavu s maximálnym stupňom stráženia (ako páchatelky obzvlášť závažného zločinu) a podľa názoru súdu postačí aj izolácia obžalovanej v ústave s minimálnym stupňom stráženia, kde bude navyše lepšie umožnený kontakt obžalovanej s rodinou, či už formou návštev, telefonovania alebo vychádzok.

Hoci zo žiadneho ustanovenia Trestného zákona priamo nevyplýva povinnosť analyzovať uložený trest v spojitosti s trestom, ktorý obžalovanej zrejme bude uložený na podklade tzv. premeny podmieneného trestu odňatia slobody (s výnimkou maximálnej hranice podľa § 43 Trestného zákona, ktorá však rozhodne nie je na daný stav aplikovateľná), súd prihliadol aj na fakt, že je v prípade osoby obžalovanej dôvodné očakávať tzv. premenu podmieneného trestu a následný výkon trestu v trvaní 2 roky a 8 mesiacov. Aj z ohľadom na uvedené preto súd považoval za dostatočnú výmeru trestu pod dolnou hranicou trestnej sadzby.

K výroku o ochrannom dohľade

Vzhľadom na odsúdenie obžalovanej o vine za obzvlášť závažný zločin súd rozhodol o uložení ochranného dohľadu a uložení povinností, ktoré podľa názoru súdu sú spôsobilé efektívne monitorovať správanie obžalovanej po výkone trestu odňatia slobody a tejto napomôcť k uvedomeniu si potreby vedenia riadneho života bez rozporu s ustanoveniami trestného práva. Dĺžka ochranného dohľadu bola určená v strede zákonnej sadzby, aby bolo možné efektívne vyhodnotiť splnenie účelu ochranného dohľadu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.